31999R2461

L 299/16 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 20.11.1999

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2461/1999

z dnia 19 listopada 1999 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 w odniesieniu do użytkowania gruntów odłogowanych do produkcji surowców

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych [1], w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Od czasu, gdy rozporządzenie (WE) nr 1251/1999 zastąpiło system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych ustanowiony rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1765/92 [2], niezbędna jest zmiana zgodnie z nowym systemem i w świetle zdobytego doświadczenia, rozporządzenia Komisji (WE) nr 1586/97 z dnia 29 lipca 1997 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze użytkowania gruntów odłogowanych w celu dostarczania materiałów do wytwarzania we Wspólnocie produktów nieprzeznaczonych pierwotnie do spożycia przez ludzi lub zwierzęta [3]. Przy okazji tych zmian oraz dla celów jasności rozporządzenie to powinno zostać zmienione.

(2) Bez uszczerbku dla otrzymania płatności określonej w art. 6 ust. 3 rozporządzenia 1251/1999, artykuł ten umożliwia, wykorzystanie gruntów odłogowanych do produkcji surowców przeznaczonych do wytworzenia we Wspólnocie produktów nieprzeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi lub zwierzęta pod warunkiem, że przeprowadzane są skuteczne kontrole.

(3) Surowce te i ich końcowe wykorzystanie powinny zostać zdefiniowane; rodzaje surowców oraz produktów końcowych, które mogą być uzyskane z takich surowców, powinny być ograniczone w celu ochrony tradycyjnych rynków bez ograniczania zakresu identyfikowania nowych rynków zbytu tych surowców; należy dokonać podziału surowców na te, które potencjalnie mogą być wykorzystywane do spożycia przez ludzi lub zwierzęta i na te, które nie mogą być w ten sposób wykorzystane; uprawa buraka cukrowego, karczochów jerozolimskich lub korzeni cykorii na gruntach odłogowanych nie powinna być wykluczona; jednakże takie uprawy nie mogą kwalifikować się do płatności obszarowych w związku z ryzykiem wpływającym na rynek cukru i zbóż; niemniej jednak, należy zwrócić uwagę aby zapewnić, że takie uprawy są zgodne z zasadami regulującymi wykorzystywanie gruntów odłogowanych do produkcji produktów nieżywnościowych; w celu zapobiegania spekulacjom oraz w celu zapewnienia, że surowce są przetwarzane na zamierzone produkty końcowe, musi zostać wniesione zabezpieczenie, nawet gdy nie jest dokonywana płatność.

(4) Rola wszystkich głównych stron zaangażowanych w obrót powinna zostać wyraźnie określona; konieczne jest wprowadzenie wyraźnego rozróżnienia między obowiązkami składającego wniosek, kończącymi się z chwilą dostarczenia całości zebranych surowców, a obowiązkami, włączając wymogi dotyczące zabezpieczenia, spoczywającymi na podmiocie skupującym, pierwszych przetwórcach oraz kolejnych przetwórcach, których zaczynają obciążać zobowiązania, rozpoczynające się z chwilą dostawy i wygasające, gdy surowiec zostanie przetworzony na nieżywnościowe produkty końcowe; wysokość złożonego zabezpieczenia powinna być wystarczająco wysoka, by zapobiec ryzyku wykorzystania surowców do spożycia przez ludzi lub zwierzęta; należy wprowadzić odniesienie do rozporządzenia Rady nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiającego zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy [4], ostatnio zmienionego rozporządzeniem 1036/1999 [5] oraz do rozporządzenia Komisji nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych [6], ostatnio zmienionego rozporządzeniem 1932/1999 [7], oraz rozporządzenia (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli dla niektórych wspólnotowych systemów pomocy [8], ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1678/98 [9], które określają horyzontalne zasady stosowane w tym zakresie; należy ustanowić szczególne przepisy w celu objęcia dwuletnich upraw z uwzględnieniem długości cyklu produkcyjnego.

(5) Powinna zostać również ustanowiona metoda określania produktów uznanych za nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi lub zwierzęta i na te, które są przeznaczone do takiego wykorzystania, w celu ustalenia proporcji między dwoma rodzajami produktów, proporcje będące kryterium służącym do określenia pierwotnego wykorzystania produktu końcowego.

---

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 1.
[2] Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 12.
[3] Dz.U. L 215 z 7.8.1997, str. 3.
[4] Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1.
[5] Dz.U. L 127 z 21.5.1999, str. 4.
[6] Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.
[7] Dz.U. L 240 z 10.9.1999, str. 11.
[8] Dz.U. L 391 z 31.12.1992, str. 36.
[9] Dz.U. L 212 z 30.7.1998, str. 23.

(6) W celu weryfikacji surowce uprawiane powinny być obowiązkowo objęte na mocy umów między producentami rolnym (zwanymi dalej „wnioskodawcami") oraz pierwszym przetwórcą lub podmiotem skupującym, zgodnie z art. 6 ust. 9 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92, takie umowy będą uważane za stanowiące integralną część wniosku o pomoc obszarową; doświadczenie wykazało, że do celów inspekcji przed dokonaniem jakiejkolwiek płatności, wnioskodawca jak również podmioty skupujące lub pierwsi przetwórcy powinni przedstawić taką umowę odpowiednim władzom; zależne od okresów siewu mogą zostać ustanowione różne daty składania wniosków; w szczególnych okolicznościach, Państwa Członkowskie mogą zezwolić, by niektóre surowce były przetwarzane bezpośrednio przez samych producentów w ich gospodarstwach rolnych.

(7) Powinno zostać jasno określone, że produkty pośrednie lub produkty uboczne uzyskane z zebranych surowców można wykorzystać tylko zgodnie z systemem, w ilościach równoważnym zebranym surowcom. W przypadku, gdy takie równoważne ilości pochodzą z Państwa Członkowskiego innego niż to, w którym został zebrany surowiec, Państwa Członkowskie powinny informować się wzajemnie o transakcji tak, by można było przeprowadzić odpowiednie kontrole.

(8) W celach weryfikacji, od wnioskodawców powinno się wymagać zadeklarowania obszarów, których to dotyczy, przewidywanych plonów i zebranych ilości. Plony wykazane w umowach zawartych między wnioskodawcami a podmiotami skupującymi lub pierwszymi przetwórcami, w odpowiednim przypadku, muszą być przynajmniej równe przewidywanym plonom. W przypadku surowców, które mogą zostać nabyte w drodze interwencji w inny sposób niż zgodnie z tym systemem oraz w przypadku surowców uzyskiwanych z niektórych nasion rzepaku lub ziaren słonecznika, powinien zostać ustalony indywidualny plon reprezentatywny lub, gdzie stosowne, reprezentatywny lokalny plon. Lokalizacje, na podstawie, których oblicza się reprezentatywne lokalne plony, mogą, lecz nie muszą, pokrywać się z obszarami wymienionymi w planach regionalizacji przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1251/1999. Kontrole surowców będą bardziej skuteczne, jeśli ilości dostarczone odpowiadają plonom reprezentatywnym. W należycie uzasadnionych przypadkach, można dopuścić niedobór.

(9) Cała ilość zebranych surowców na obszarach objętych umowami powinna zostać dostarczona do pierwszych przetwórców lub podmiotów skupujących. W celu zapewnienia wymóg ten jest spełniony, od wnioskodawców i powinno się wymagać składania deklaracji odpowiednim właściwym władzom. Wnioskodawca powinni informować właściwe władze w wypadku, gdy nie są w stanie dostarczyć pełnej ilości lub części ilości surowców przewidzianych w umowie. Umowy powinny zostać zmienione lub rozwiązane w przypadku zaistnienia szczególnych okoliczności wykraczających poza zwykłe warunki rolne. Warunki, w których zmiany mogą prowadzić do zmniejszenia gruntu objętego umową bez wpływu na prawa wnioskodawcy do płatności, powinny zostać jednoznacznie określone.

(10) System byłby bardziej zgodny z praktyką handlową, jeśli podmioty skupujące lub pierwsi przetwórcy, w odpowiednim przypadku, będą mieli możliwość zmiany końcowego wykorzystania przewidzianego i wykazanego w umowach, po dokonaniu dostawy przez wnioskodawców surowców objętych niniejszym rozporządzeniu przez składającego wniosek, pod warunkiem że system jest skutecznie weryfikowany.

(11) W celu zapewnienia zgodności z Protokołem Ustaleń w sprawie Nasion Oleistych między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej w ramach GATT, zatwierdzonym decyzją Rady 93/355/EWG ([1]), powinien zostać wprowadzony system monitorowania w celu oceny ilości, w przeliczeniu na mąkę sojową, produktów ubocznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zwierzęta i uzyskiwanych z nasion rzepiku, rzepaku, ziaren słonecznika lub nasion soi uprawianych na gruntach odłogowanych do celów innych niż produkcja, przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta.

(12) Powinien zostać wprowadzony jednoznaczny termin na przetworzenie surowców na kwalifikujące się produkty końcowe.

(13) Niektóre działania transportowe na terytorium Wspólnoty związane z surowcami i produktami pochodnymi być objęte kontrolą w celu zapewnienia, że przepisy niniejszego rozporządzenia są do nich stosowane. W kontrolach takich powinny być używane deklaracje oraz kopie kontrolne T5 wystawione zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ([2]), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1662/1999 ([3]).

(14) Dla każdej z głównych zaangażowanych stron muszą zostać ustanowione widoczne środki kontroli; kontrole są nasilane w każdym przypadku nie zastosowania zasad ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

(15) Uproszczone reguły mogą zostać przyjęte w odniesieniu do surowców, które w żadnym przypadku nie mogą być wykorzystane do spożycia przez ludzi lub zwierzęta.

(16) Przy stosowaniu niniejszego systemu powinno się uwzględniać szczególne warunki uzyskiwania w niektórych Państwach Członkowskich, w szczególności w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli, zdrowia publicznego, ochrony środowiska lub prawa karnego, jednakże bez podkreślania różnic w odniesieniu do sposobu, w jaki takie czynniki traktowane są we Wspólnocie. W tym celu, każdy wniosek o wyłączenie któregokolwiek z surowców wymienionych w załączniku I lub II powinien, przed przyjęciem, być należycie uzasadniony a zainteresowane Państwo Członkowskie powinno powiadomić o tym Komisję.

([1]) Dz.U. L 147 z 18.6.1993, str. 25.
([2]) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.
([3]) Dz.U. L 197 z 29.7.1999, str. 25.

(17) Należy ustanowić przepis, według którego surowce uprawiane na gruntach odłogowanych oraz produkty pochodne, które co do zasady nie kwalifikują się do żadnej innej pomocy wspólnotowej, finansowanej zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFGOR), zmieniającym i uchylającym niektóre rozporządzenia [1] lub zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej [2].

(18) W celu ustalenia czy cele reformy wspólnej polityki rolnej zostały osiągnięte, system ten powinien być oceniany na podstawie informacji o jego rzeczywistym stosowaniu w Państwach Członkowskich.

(19) System przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 1251/1999 będzie stosowany od roku gospodarczego 2000/2001; tak, aby zainteresowani producenci mogli dokonać siewu i złożenia swoich umów i wniosków o płatności obszarowe w odniesieniu do tego roku gospodarczego przy pełnej znajomości i zgodnie z zasadami w sprawie nowych uregulowań, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie niezwłocznie po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

(20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodnie z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Cel i definicje

Artykuł 1

1. Grunty odłogowane zgodnie z systemem wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych, określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1251/1999, mogą być wykorzystywane zgodnie z jego art. 6 ust. 3 do produkcji surowców wymienionych w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia i przeznaczonych do celów określonych w załączniku III.

Grunty takie mogą kwalifikować się do płatności obszarowej (zwanej dalej „płatnością"), zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia 1251/1999, z zastrzeżeniem warunków zawartych w niniejszym rozporządzeniu.

Przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 2316/1999 [3] dotyczą gruntów odłogowanych oraz wykorzystywanych do uprawy surowców wymienionych w załączniku I lub II.

Jednakże, uprawę surowców uważa się za zgodną z tymi przepisami. Ponadto, w drodze odstępstwa od przepisów art. 19 ust. 2 tego rozporządzenia, grunty te nie powinny być odłogowane od dnia 15 stycznia, pod warunkiem, że wymogi niniejszego rozporządzenia są spełnione.

2. Nie dokonuje się żadnych płatności w odniesieniu do gruntów odłogowanych, na których uprawiane są buraki cukrowe, karczochy jerozolimskie lub korzenie cykorii. Jednakże, wszystkie przepisy rozdziału II stosuje się w odniesieniu do upraw buraków cukrowych, karczochów jerozolimskich lub korzeni cykorii na gruntach odłogowanych, w taki sam sposób jak w przypadku, gdy taka płatność została dokonana.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „wnioskodawca" oznacza każdą osobę składającą wniosek o płatność obszarową;

b) „podmiot skupujący" oznacza osobę podpisującą umowę jak przewidziano w art. 4 i nabywający na własny rachunek surowce wymienione w załączniku I i przeznaczone do wykorzystania w formie produktów wymienionych w załączniku III;

c) „pierwszy przetwórca" oznacza użytkownika surowców, który podejmuje się ich wstępnego przetworzenia w celu uzyskania jednego lub więcej produktów wymienionych w załączniku III.

ROZDZIAŁ II

Surowce, które muszą być objęte umową

Sekcja 1

Wykorzystanie surowca – umowa i wniosek o płatność

Artykuł 3

1. Surowce wymienione w załączniku I (zwane dalej „surowcami") mogą być uprawiane na gruntach odłogowanych wyłącznie pod warunkiem, że ich pierwotnym przeznaczeniem jest wytworzenie produktów końcowych wymienionych w załączniku III. Wartość ekonomiczna produktów nieżywnościowych uzyskanych z przetwarzania surowców, wyznaczona metodą wyceny określoną w art. 13 ust. 3, jest wyższa niż wszystkich innych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta oraz uzyskiwanych w wyniku takiego przetwarzania.

2. Surowce uprawiane na gruntach odłogowanych objęte są umowami przewidzianymi w art. 4.

3. Wnioskodawcy dostarczają wszystkich zebranych surowców podmiotowi skupującemu lub pierwszemu przetwórcy, który odbiera dostawę i zapewnia, że równoważna ilość surowców jest wykorzystywana we Wspólnocie do wytworzenia jednego lub więcej produktów wymienionych w załączniku III.

W przypadku, gdy podmiot skupujący lub pierwszy przetwórca wykorzystuje faktycznie zebrane surowce do wytworzenia produktów pośrednich lub produktów ubocznych, może wykorzystać równoważną ilość tych produktów pośrednich lub produktów ubocznych do wytworzenia jednego lub więcej produktów końcowych określonych w załączniku III.

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.
[2] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.
[3] Dz.U. L 280 z 30.10.1999. str. 43.

W przypadku, gdy podmiot skupujący lub pierwszy przetwórca korzysta z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym i drugim, powinien o tym powiadomić właściwy organ, w którym składane jest zabezpieczenie. W przypadku, gdy ekwiwalentna ilość jest wykorzystywana w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym zostały zebrane surowce, właściwe organy zainteresowanych Państw Członkowskich powinny informować się wzajemnie o szczegółach tego typu transakcji.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 3, Państwa Członkowskie mogą zezwolić wnioskodawcom na przetworzenie w ich gospodarstwach wszystkich surowców zebranych na niektórych gruntach odłogowanych na biogaz o kodzie CN 2711 29 00 pod warunkiem, że:

a) wnioskodawca zobowiązuje się, w drodze oświadczenia, w miejsce umowy przewidzianej w art. 4, do bezpośredniego przetworzenia surowców objętych w oświadczeniu;

b) zainteresowane Państwo Członkowskie wprowadza odpowiednie kontrole, zapewniające, że surowiec jest przetwarzany na biogaz objęty kodem CN 2711 29 00.

O środkach przewidzianych w akapicie pierwszym oraz wszelkich, późniejszych ich zmianach powiadamiana się Komisję do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok zbiorów plonów, do którego mają zastosowanie te środki.

Art. 4–21 stosuje się uwzględniając istniejące różnice.

Artykuł 4

1. Na poparcie swoich wniosków o płatność, wnioskodawcy przedkładają właściwym władzom umowę zawartą między nimi a podmiotem skupującym lub pierwszym przetwórcą.

2. Wnioskodawcy zapewniają, by takie umowy określały co następuje:

a) nazwiska i adresy stron umowy;

b) okres obowiązywania umowy;

c) gatunki wszystkich danych surowców oraz obszar obsiany każdym gatunkiem;

d) przewidywane ilości surowców, sklasyfikowane według gatunków oraz jakichkolwiek zasad regulujących ich dostawę. Takie ilości nie są mniejsze niż obliczone na podstawie przewidywanego plonu uznanego przez właściwy organ za reprezentatywny dla danego surowca. W przewidywanym plonie uwzględnia się między innymi średni plon, o ile jest ustalony dla danego regionu;

e) zobowiązanie do wypełnienia swoich obowiązków zgodnie z art. 3 ust. 3;

f) zamierzone podstawowe wykorzystanie końcowe odnoszące się do surowca, każde końcowe wykorzystanie zgodne z warunkami ustanowionymi w art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 3.

3. Wnioskodawcy zapewniają, że umowy są zawierane na okres, który umożliwi podmiotowi skupującemu lub pierwszemu przetwórcy złożenie we właściwym organie kopii umowy, w terminach ustanowionych w art. 13 ust. 1.

4. W przypadku, gdy umowy dotyczące nasion rzepaku, rzepiku, ziaren słonecznika lub nasion soi objętych kodami CN ex 1205 00 90, 1206 00 91, 1206 00 99 lub 1201 00 90, wnioskodawcy zapewniają, w uzupełnieniu informacji wymaganych na podstawie ust. 2, że sprecyzują przewidywaną ilość produktów ubocznych przeznaczonych do wykorzystania innego niż spożycie przez ludzi lub zwierzęta.

5. Do celów kontroli, Państwa Członkowskie mogą wymagać od każdego wnioskodawcy zawarcia odrębnej dodatkowej umowy dla każdego surowca.

Artykuł 5

Każdego roku, we wnioskach o płatność złożonych właściwym władzom, wnioskodawcy wskazują działkę lub działki, na których surowce będą uprawiane. Następujące dane szczegółowe muszą być przewidziane w odniesieniu do każdej odłogowanej działki i każdego uprawianego na niej surowca:

a) gatunki i odmiany surowców;

b) przewidywany plon według gatunków i odmian.

W przypadku, gdy te same gatunki lub odmiana są również uprawiane na gruntach nieodłogowanych w tym samym gospodarstwie, wskazuje się gatunki lub odmiany oraz przewidywaną wydajność, wraz z szczegółowymi danymi dotyczącymi danych działek, ich lokalizacji i identyfikacji.

Sekcja 2

Zmiana i rozwiązanie umowy – zobowiązania wnioskodawcy

Artykuł 6

W przypadku, gdy strony umowy zmieniają ją lub rozwiązują po złożeniu przez wnioskodawcę wniosku o odpłatność, wnioskodawca może podtrzymać wniosek o płatność tylko pod warunkiem, że w celu umożliwienia przeprowadzenia niezbędnych inspekcji, powiadamia odpowiednią właściwą władzę o takiej zmianie lub rozwiązaniu nie później niż przed terminem końcowym ustalonym w zainteresowanym Państwie Członkowskim dla zmian wniosku.

Artykuł 7

Bez uszczerbku dla art. 6, w przypadku, gdy wnioskodawcy powiadomią właściwe władze, że w związku z szczególnymi okolicznościami nie będą w stanie dostarczyć całości lub części surowca określonego w umowie, właściwe władze mogą, po uzyskaniu wystarczających dowodów takich szczególnych okoliczności, zatwierdzić takie zmiany umów, jakie wydają się uzasadnione lub zatwierdzić rozwiązanie tych umów.

W przypadku, gdy dane grunty objęte umowami zostają zmniejszone w wyniku ich zmiany, lub, gdy umowy zostają rozwiązane, to w celu zachowania prawa do płatności, wnioskodawcy:

a) ponownie odłogują dany grunt poprzez wszelkie środki dopuszczone przez właściwe władze;

b) powstrzymają się od sprzedaży, przekazania lub wykorzystania surowca wyhodowanego na gruntach wykreślonych z umów.

Artykuł 8

Bez uszczerbku dla art. 6, podmioty skupujące lub pierwsi przetwórcy mogą zmienić zamierzone podstawowe wykorzystanie końcowe surowców, określonych w art. 4 ust. 2 lit. f), gdy surowiec zgodnie z umową został dostarczony podmiotowi skupującemu lub pierwszemu przetwórcy oraz gdy zostały spełnione warunki ustanowione w art. 10 ust. 1 oraz w art. 13 ust. 4 akapit pierwszy.

Zmian końcowego wykorzystania dokonuje się zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 3 ust. 1 oraz art. 13 ust. 3.

Podmioty skupujące lub pierwsi przetwórcy powiadamiają wcześniej właściwe władze w związku z niezbędnymi kontrolami.

Sekcja 3

Plon reprezentatywny oraz dostarczone ilości

Artykuł 9

1. Każdego roku przed zbiorami, Państwa Członkowskie ustanawiają reprezentatywny plon, który jest osiągany w praktyce dla surowców, które mogą zostać zakupione w ramach interwencji w sposób inny niż na podstawie tego systemu oraz dla nasion rzepaku i rzepiku objętych kodami CN ex 1205 00 90, z wyjątkiem odmian charakteryzujących się wysoką zawartością kwasu erukowego oraz dla ziaren słonecznika objętych kodami CN 1206 00 91 lub 1206 00 99. Reprezentatywny plon ustanawia się:

a) dla każdego danego indywidualnego gospodarstwa; lub

b) na podstawie lokalnej.

2. W przypadku określonym w ust. 1, Państwa Członkowskie wybierają lokalizacje, które będą wykorzystywane do obliczenia reprezentatywnego plonu, które mogą, ale nie muszą, odpowiadać regionom określonym w planach regionalizacji sporządzonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1251/1999. Każdego roku przed zbiorami, Państwa Członkowskie informują zainteresowanych wnioskodawców o reprezentatywnym plonie:

a) najpóźniej do dnia 31 lipca w przypadku surowców, które mogą zostać zakupione w ramach interwencji innej niż ten system oraz w przypadku rzepaku wskazany w akapicie pierwszym; oraz

b) najpóźniej do dnia 31 sierpnia w przypadku ziaren słonecznika określonych w ust. 1.

Artykuł 10

1. Wnioskodawcy deklarują właściwym władzom całkowitą ilość zebranych surowców, według gatunków oraz potwierdzają ilości surowców dostarczonych oraz strony, które otrzymały dostawy.

2. W przypadku surowców określonych w art. 9, faktyczne wielkości, jakie wnioskodawcy muszą dostarczyć podmiotom skupującym lub pierwszym przetwórcom muszą, co najmniej, odpowiadać indywidualnemu reprezentatywnemu plonowi lub, w odpowiednim przypadku, lokalnemu reprezentatywnemu plonowi dla danych działek ustanowionemu przez Państwa Członkowskie na podstawie tego artykułu.

Jednakże, w należycie uzasadnionych przypadkach, Państwo Członkowskie może, w drodze wyjątku, dopuścić możliwość niedoboru w wysokości do 10 % plonu.

Ponadto, w przypadku zatwierdzenia zmiany lub rozwiązania umowy zgodnie z art. 7, właściwe władze mogą, w przypadku, gdy wydaje się to uzasadnione, zmniejszyć ilości, które wnioskodawcy są zobowiązani dostarczyć zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu.

Artykuł 11

W przypadku, gdy wnioskodawca nie dostarczy wymaganych ilości jakiegokolwiek z danych surowców, na mocy niniejszego rozporządzenia, uznawani oni są, dla celów art. 9 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3887/92, za niewypełniających zobowiązania w zakresie systemu odłogowania do celów nieżywnościowych w odniesieniu do obszaru obliczonego poprzez pomnożenie obszaru gruntów odłogowanych i wykorzystywanych przez nich do produkcji surowców zgodnie z kryteriami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu przez procentowy niedobór w dostawach tego surowca.

Sekcja 4

Warunki płatności

Artykuł 12

1. Płatności mogą być dokonane na rzecz wnioskodawców, w odniesieniu do gruntów odłogowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1251/1999 przed przetworzeniem surowców. Jednakże, takich płatności dokonuje się wyłącznie w przypadku, gdy niezbędne ilości surowca zostały dostarczone, na mocy niniejszego rozporządzenia, podmiotowi skupującemu lub pierwszemu przetwórcy oraz gdy:

a) przygotowana została deklaracja określona w art. 10;

b) kopia umowy złożona została we władzy właściwej dla podmiotu skupującego lub pierwszego przetwórcy, spełnione zostały warunki określone w art. 13 ust. 2 oraz przekazana została informacja określona w art. 13 ust. 4 akapit pierwszy przez podmiot skupujący albo przez pierwszego przetwórcę;

c) właściwa władza otrzymała dowód, że zostało wniesione zabezpieczenie w pełnej wysokości, przewidziane w art. 15 ust. 2;

d) właściwa władza odpowiedzialna za płatności sprawdziła, że wszystkie warunki ustanowione w art. 4 zostały spełnione w odniesieniu do każdego wniosku.

2. W przypadku upraw dwuletnich, gdy surowiec jest zbierany i potem dostarczany w drugim roku uprawy, płatność dokonywana jest w każdym z dwóch lat następujących po zawarciu umowy przewidzianej w art. 4, pod warunkiem, że właściwe władze ustalą, że:

a) zobowiązania ustanowione w ust. 1 lit. b), z wyjątkiem przekazywania informacji określonych w art. 13 ust. 4 akapit pierwszy i lit. d) są wypełnione począwszy od pierwszego roku uprawy; oraz

b) zobowiązania ustanowione w ust. 1 lit. a) i c) są wypełnione oraz informacje, określone w art. 13 ust. 4 akapit pierwszy przekazane, w drugim roku uprawy.

Jednakże płatności dokonywane są w odniesieniu do pierwszego roku uprawy, jeśli właściwe władze otrzymają dowód, że zostało wniesione 50 % wysokości zabezpieczenia, przewidzianego w art. 15 ust. 2.

Sekcja 5

Umowa oraz zobowiązania podmiotu skupującego lub pierwszego przetwórcy

Artykuł 13

1. Podmioty skupujące lub pierwsi przetwórcy składają kopię umowy właściwym władzom:

a) w odniesieniu do surowców, które muszą być zasiane od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia, przed dniem 31 stycznia następnego roku; lub

b) w odniesieniu do surowców, które muszą być zasiane od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca, przed terminem końcowym składania wniosków o płatność na dany rok w zainteresowanym Państwie Członkowskim.

W przypadku, gdy wnioskodawca i podmioty skupujące lub pierwsi przetwórcy zmienią lub rozwiążą umowę przed datą określoną w art. 6 w danym roku, podmioty skupujące lub pierwsi przetwórcy złożą właściwym władzom kopię zmienionej lub rozwiązanej umowy, nie później niż do tej daty.

2. Właściwe władze, określone w ust. 1, sprawdzają czy złożone umowy są zgodne z warunkami ustanowionymi w art. 3 ust. 1. W przypadku, gdy warunki te nie są spełnione, powiadamiane są władze właściwe dla wnioskodawcy.

W celu ułatwienia takich kontroli, podmioty skupujące lub pierwsi przetwórcy dostarczają właściwym władzom niezbędnych informacji dotyczących łańcucha przetwórczego, w szczególności dotyczących cen i współczynników technicznego przetwarzania, wykorzystywanych do określenia ilości produktów końcowych, które mogą zostać uzyskane. Są to współczynniki określone w art. 21 ust. 1.

3. W celu monitorowania zgodności z art. 3 ust. 1, dane właściwe władze, na podstawie informacji określonych w ust. 2, porównują sumę wartości wszystkich produktów nieżywnościowych z sumą wartości wszystkich pozostałych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta i uzyskanych w tym samym procesie przetwórczym. Każda liczba równa jest odpowiedniej ilości pomnożonej przez średnią cenę fabryczną zarejestrowaną w poprzednim roku gospodarczym. W przypadku, gdy ceny takie są niedostępne, właściwe władze określają odpowiednie ceny, w szczególności na podstawie informacji określonych w ust. 2.

4. Podmioty skupujące lub pierwsi przetwórcy, którzy przejęli surowce od wnioskodawców, informują właściwe władze o ilościach surowców otrzymanych, określając gatunki, nazwę i adres strony umowy, która dostarczyła surowce, miejsce realizacji dostawy oraz numer umowy, w terminach ustalonych przez Państwo Członkowskie umożliwiających dokonanie płatności w okresie określonym w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999.

W ciągu 40 dni roboczych od dnia, w którym dostarczone zostaną surowce pierwszym przetwórcom, podmioty skupujące powiadamiają właściwe władze o nazwach i adresie pierwszych przetwórców. W terminie 40 dni roboczych od przyjęcia przez pierwszych przetwórców, powiadamiają oni właściwe władze o nazwie i adresie tych podmiotów skupujących, które dostarczyły mu surowce, ilości oraz ich rodzaju i datach dostawy.

W przypadku, gdy podmiot skupujący nie dostarczy bezpośrednio surowca pierwszym przetwórcom, powiadamia właściwe władze o nazwach i adresach stron zaangażowanych w dostawę wraz nazwami i adresami pierwszych przetwórców. Informacje te dostarcza się w terminie 40 dni roboczych od otrzymania surowców przez pierwszych przetwórców.

W terminie 40 dni roboczych od transakcji, wszystkie pozostałe strony zaangażowane w dostawę, powiadamiają właściwe władze o nazwach i adresach nabywców surowców i sprzedanych im ilościach.

W przypadku różnych właściwych władz, władze właściwe dla pierwszych przetwórców i władze właściwe dla wszystkich pozostałych stron zaangażowane w dostawę surowca określonego w akapicie trzecim, powiadamiają władze właściwe dla podmiotów skupujących o ilościach dostarczonych pierwszym przetwórcom.

W przypadku, gdy Państwa Członkowskie podmiotów skupujących lub pierwszych przetwórców nie są tymi samymi Państwami Członkowskimi, w których surowce zostały wyhodowane, wtedy w terminie 40 dni roboczych od otrzymania informacji określonej w akapicie pierwszym i trzecim powiadamiają zainteresowane władze właściwe dla wnioskodawców o łącznej ilości dostarczonych surowców.

Sekcja 6

Równoważniki mąki sojowej dla oleistych produktów ubocznych

Artykuł 14

1. Bez uszczerbku dla art. 13, właściwe władze określone w ust. 1 tego artykułu, możliwie jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 31 maja roku, w którym surowce mają być zebrane, powiadamiają Komisję o łącznej ilości produktów ubocznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zwierzęta i wynikających z umów, przewidzianych w art. 4 dotyczących rzepaku, rzepiku, ziaren słonecznika oraz nasion soi objętych kodami CN ex 1205 00 90, 1206 00 91, 1206 00 99 oraz 1201 00 90.

Właściwe władze obliczają ilość na podstawie następujących wskaźników:

a) 100 kg rzepaku objętego kodem CN 1205 00 90 uważa się za równoważnik 56 kg produktów ubocznych;

b) 100 kg ziaren słonecznika objętych kodem CN 1206 00 91 lub 1206 00 99 uważa się za równoważnik 56 kg produktów ubocznych;

c) 100 kg ziaren soi objętych kodem CN 1201 00 90 uważa się za równoważnik 78 kg produktów ubocznych.

Przewidywaną ilość produktów ubocznych, określoną w art. 4 ust. 4, odejmuje się od przewidywanej ilości wszystkich produktów ubocznych obliczonej zgodnie z akapitem drugim.

2. Na podstawie informacji dostarczonych zgodnie z ust. 1, Komisja oblicza przewidywaną łączną ilość produktów ubocznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta, wyrażoną w mące sojowej.

Sekcja 7

Zabezpieczenia

Artykuł 15

1. Podmioty skupujące lub pierwsi przetwórcy wnoszą zabezpieczenie w pełnej wysokości przewidziane w ust. 2 właściwym władzom w danym Państwie Członkowskim, przed końcowym terminem składania wniosków o płatność dla danego roku.

2. Zabezpieczenia, które należy wnieść w odniesieniu do każdego surowca oblicza się poprzez pomnożenie sumy wszystkich gruntów odłogowanych zgodnie z tym systemem, objętych umową podpisaną przez dany podmiot skupujący lub pierwszego przetwórcę i wykorzystywanych do produkcji tego surowca, przez wskaźnik 250 EUR na hektar.

3. W przypadku, gdy umowy są zmienione lub rozwiązane zgodnie z art. 6 lub art. 7, wniesione zabezpieczenia są odpowiednio dostosowywane.

4. Część zabezpieczenia odpowiadająca ilości surowca przetworzonego na odpowiedni podstawowy nieżywnościowy produkt końcowy zostaje zwolniona, z zastrzeżeniem, że organ właściwy dla podmiotu skupującego lub pierwszego przetwórcy jest w posiadaniu dowodu, że dana ilość surowca została przetworzona zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 4 ust. 2, lit. f) z uwzględnieniem, odpowiednio do okoliczności, zmian wprowadzonych zgodnie z art. 8.

5. Bez uszczerbku dla ust. 4:

a) w przypadku, gdy zabezpieczenie zostało wniesione przez podmiot skupujący, jego zwolnienie następuje, gdy dany surowiec zostanie dostarczony do pierwszego przetwórcy,

b) w przypadku, gdy zabezpieczenie zostało wniesione przez przetwórcę, jego zwolnienie następuje, gdy surowiec lub produkty pośrednie objęte umową zostają dostarczone do następnego przetwórcy,

pod warunkiem, że władza właściwa dla strony sprzedającej lub przekazującej dane towary posiada dowód, że strona kupująca lub przejmująca towary wniosła równoważne zabezpieczenie swojej właściwej władzy.

Artykuł 16

1. Właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce przetwarzanie podejmuje niezbędne kroki dla zapewnienia, że przetwórcy prowadzący działalność na ich terytorium zapewniają wszelkie gwarancje w odniesieniu do przyjętych zobowiązań.

2. Podstawowe przetwórstwo ilości surowców na produkty końcowe określone w umowie stanowi podstawowy wymóg w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Surowce przetwarzane są przez wnioskodawcę na jeden lub więcej produktów końcowych wymienionych w załączniku III do dnia 31 lipca roku następującego po roku zbiorów.

3. Poniższe zobowiązania, nałożone na podmiot skupujący lub przetwórców, stanowią zobowiązania podporządkowane w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85:

a) zobowiązanie do przyjęcia dostawy wszystkich surowców dostarczonych przez wnioskodawcę, zgodnie z art. 3 ust. 3;

b) zobowiązanie do złożenia kopii umów, zgodnie z art. 13 ust. 1;

c) zobowiązanie do dostarczenia informacji wymaganych zgodnie z art. 13 ust. 4 akapity pierwszy, drugi i trzeci;

d) zobowiązanie do wniesienia zabezpieczenia zgodnie z art. 15 ust. 1.

Sekcja 8

Dokumentacja dotycząca sprzedaży, przekazania lub dostawy do innego Państwa Członkowskiego lub wywozu

Artykuł 17

W przypadku, gdy podmioty skupujące lub pierwsi przetwórcy sprzedają lub przekazują surowce lub produkty pośrednie i/lub podobne lub produkty uboczne objęte umowami przewidzianymi w art. 4, przetwórcom prowadzącym działalność w innym Państwie Członkowskim, produktom towarzyszą kopie kontrolne T5 wydane zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2454/93.

W polu 104 w pozycji „Pozostałe” w kopiach kontrolnych T5 należy wprowadzić jeden z poniższych wpisów:

— Producto destinado a su transformación o entrega de acuerdo con lo establecido en el artículo 4 del Reglamento (CE) nº 2461/1999 de la Comisión

— Skal anvendes til forarbejdning eller levering i overensstemmelse med artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2461/1999

— Zur Verarbeitung oder Lieferung gemäß Artikel 4 der Verordnung (EG) Nr. 2461/1999 der Kommission zu verwenden

— Πρέπει να χρησιμοποιηθεί για μεταποίηση ή παράδοση σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2461/1999 της Επιτροπής

— To be used for processing or delivery in accordance with Article 4 of Commision Regulation (EC) No 2461/1999

— À utiliser pour transformation ou livraison conformément aux dispositions de l'article 4 du règlement (CE) nº 2461/1999 de la Commissione

— Da consegnare o trasformare conformemente all'articolo 4 del regolamento (CE) n. 2461/1999 della Commissione

— Te gebruiken voor verwerking of aflevering overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 2461/1999 van de Commissie

— A utilizar para transformação ou entrega em conformidade com o artigo 4.o do Regulamento (CE) n.º 2461/1999 da Comissão

— Käytetään jalostamiseen tai toimittamiseen komission asetuksen (EY) N:o 2461/1999 mukaisesti

— Används till bearbetning eller leverans i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2461/1999.

Przepisy ustępu pierwszego i drugiego stosuje się do wszystkich dalszych sprzedaży przetwórcom w pozostałych Państwach Członkowskich, aż do momentu wytworzenia produktu końcowego wykazanego w umowie. W przypadku produktów podobnych lub produktów ubocznych mają zastosowanie tylko wtedy, gdy na te produkty można by było przyznać refundacje wywozowe, jeśli były wytworzone z surowców wyhodowanych inaczej niż w ramach tego systemu.

Artykuł 18

1. W przypadku, gdy podmioty skupujące dostarczają całość lub część surowców, otrzymanych od pierwszych przetwórców nieprowadzących działalności w tym samym Państwie Członkowskim, wypełniają kopię kontrolną T5, wpisując w polu 104 pod pozycją „Pozostałe”:

a) ilości, których dostarczyli bezpośrednio pierwszym przetwórcom;

b) nazwy i adresy pierwszych przetwórców;

c) nazwy i adresy innych stron zaangażowanych w cykl dostaw, nawet wtedy, gdy strony te są zlokalizowane w Państwie Członkowskim, w którym ma miejsce wstępne przetworzenie;

d) ilości dostarczone przez każdą zaangażowaną stronę.

2. Wszystkie strony zaangażowane w dostawy, określone w ust. 1 lit. c), które nie prowadzą działalności w tym samym Państwie Członkowskim, co pierwszy przetwórca, wypełniają kopię kontrolną T5, wpisując pod pozycją „Pozostałe” w rubryce 104, nazwy i adresy podmiotów skupujących oraz informacje określone w lit. a) i b) tego ustępu.

Artykuł 19

W przypadku, gdy jeden lub więcej produktów końcowych, produktów pośrednich, produktów podobnych lub produktów ubocznych objętych umowami przewidzianymi w art. 4 przeznaczone są na wywóz do państw trzecich, właściwa władza Państwa Członkowskiego, w którym produkty zostały uzyskane, sporządza kopię kontrolną T5 w celu objęcia ich transportu we Wspólnocie.

W polu 104 pod pozycją „Pozostałe” kopii kontrolnych T5 wprowadza się jeden z poniższych wpisów:

— Este producto no podrá acogerse a ninguna de las medidas previstas en el apartado 2 del artículo 1 del Reglamento (CE) nº 1258/1999 del Consejo

— De finansieringsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 kan ikke anvendes på dette produkt

— Dieses Erzeugnis kommt für keine Finanzierungen gemäß Artikel 1 Absatz 2 der Verordnung (EG) Nr. 1258/1999 des Rates in Betracht

— Το προϊόν αυτό δεν μπορεί να επωφεληθεί από τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου

— This product shall not qualify for any benefit pursuant to Article 1(2) of Council Regulation (EC) No 1258/1999

— Ce produit ne peut pas bénéficier des financements prévus à l'article 1er paragraphe 2 du règlement (CE) nº 1258/1999 du Conseil

— Questo prodotto non può beneficiare delle misure di cui all'articolo 1, paragrafo 2 del regolamento (CE) n. 1258/1999 del Consiglio

— Dit product komt niet in aanmerking voor financieringen als bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad

— O presente produto não pode beneficiar de medidas ao abrigo do n.o 2 do artigo 1.º do Regulamento (CE) n.º 1258/1999 do Conselho

— Tähän tuotteeseen ei sovelleta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 1 artiklan 2 kohdan mukaisia toimenpiteitä

— De åtgärder som avses i artikel 1.2. i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 kan inte användas för denna produkt.

Przepisy akapitów pierwszego i drugiego stosuje się tylko wtedy, gdyby do produktów końcowych wymienionych w załączniku III, produktów pośrednich, produktów podobnych lub produktów ubocznych objętych umowami przewidzianymi w art. 4 była wypłacana refundacja wywozowa, jeśli były wytworzone z surowców wyhodowanych inaczej niż w ramach tego systemu.

Sekcja 9

Kontrole

Artykuł 20

Państwa Członkowskie ustanawiają rejestry, które mają prowadzić podmioty skupujące i przetwórcy.

W przypadku podmiotów skupujących, rejestry takie zawierają następujące wpisy:

a) ilości wszystkich surowców zakupionych oraz sprzedanych do przetwarzania w ramach tego systemu;

b) nazwy i adresy kolejnych kupców/przetwórców.

W przypadku przetwórców, takie rejestry zawierają następujące wpisy wprowadzane w regularnych odstępach czasu, ustalonych przez właściwą władzę:

a) ilości wszystkich surowców zakupionych do przetworzenia;

b) ilości przetworzonych surowców oraz ilości i rodzaje produktów końcowych, produktów podobnych oraz produktów ubocznych z nich uzyskanych;

c) odpady powstałe w trakcie przetwarzania;

d) ilości zniszczonych oraz przyczyny takiego zniszczenia;

e) ilości i rodzaje produktów sprzedanych lub przekazanych przez przetwórcę oraz uzyskane ceny;

f) nazwy i adresy kolejnych nabywców/przetwórców.

Artykuł 21

1. Właściwe władze podmiotów skupujących oraz te w Państwach Członkowskich, w których ma miejsce przetworzenie, przeprowadzają kontrole obejmujące kontrole bezpośrednie oraz inspekcje dokumentów handlowych w celu sprawdzenia, w przypadku podmiotu skupującego, spójności między zakupami surowców i odpowiadającymi im dostawami, oraz w przypadku przetwórców spójności między dostawami odpowiednio surowców, wyrobów gotowych, produktów podobnych oraz produktów ubocznych.

Do celu takich kontroli, właściwe władze opierają się w szczególności na współczynnikach technicznego przetwarzania dla danego surowca.

W przypadku, gdy takie współczynniki dla wywozu zawarte są w ustawodawstwie Wspólnotowym, to są one stosowane. W przypadku, gdy w ustawodawstwie Wspólnotowym nie występują takie współczynniki, ale są inne, to należy je stosować. W pozostałych przypadkach, inspekcja opiera się głównie na współczynnikach ogólnie przyjętych w przemyśle przetwórczym.

Kontrole mają również na celu ustalenie, czy końcowe wykorzystanie surowców, produktów podobnych i produktów ubocznych jest właściwie oraz czy jest zgodne z art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 3.

Kontrole obejmują, co najmniej 10 % transakcji oraz procesów przetwórczych, które mają miejsce w zainteresowanym Państwie Członkowskim, a określa je właściwa władza na podstawie analizy ryzyka oraz z uwzględnieniem stopnia reprezentatywności złożonych umów.

2. Właściwe władze nasilają kontrole, określone w ust. 1 oraz powiadamiają niezwłocznie Komisję w przypadku, gdy:

a) nieprawidłowości ujawniono dla co najmniej 3 % kontroli określonych w ust. 1;

b) wystąpi odchylenie od poprzednich wyników uzyskanych przez przetwórców;

c) występują procesy przetwórcze, w których:

i) ilości lub wartości produktów końcowych, produktów ubocznych lub produktów podobnych jest nieproporcjonalne w odniesieniu do współczynników określonych w ust. 1 akapity drugi i trzeci; lub w których

ii) występuje dysproporcja względem kryterium określania wartości ekonomicznej produktów określonych w art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 3.

ROZDZIAŁ III

Surowce, które nie muszą być objęte umowami

Artykuł 22

Surowce wymienione w załączniku II (zwane dalej „surowcami") mogą być uprawiane na gruntach odłogowanych, pod warunkiem, że przeznaczone są do wytworzenia produktów końcowych wymienionych w załączniku III.

Surowce te nie muszą być objęte umową.

Artykuł 23

1. W celu zakwalifikowania się do płatności, wnioskodawcy, którzy chcą wykorzystać grunty odłogowane pod uprawę surowców, składają we właściwej władzy w swoim Państwie Członkowskim wraz z wnioskiem o płatność pisemne zobowiązanie, stwierdzające, że dane surowce będą jedynie wykorzystane lub sprzedane do celów zgodnych z załącznikiem III.

2. Każdego roku wnioskodawcy informują właściwe władze w swoich wnioskach o płatność o gruntach odłogowanych zgodnie z tym rozdziałem, uprawach hodowanych na takich działkach, długości cyklu uprawowego oraz przewidywanej częstotliwości zbiorów.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy ogólne

Sekcja 1

Wyłączenia z systemu oraz zakaz kumulacji pomocy

Artykuł 24

Państwa Członkowskie mogą wyłączyć każdy z surowców wymienionych w załączniku I i II z systemu ustanowionego niniejszym rozporządzeniem, w przypadku, gdy takie surowce powodują trudności związane z kontrolą, zdrowiem publicznym, ochroną środowiska i prawem karnym. W takich wypadkach zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o surowcu(ach), które zamierza wyłączyć wraz z uzasadnieniem.

Artykuł 25

Surowce wymienione w załączniku I i uprawiane na gruntach odłogowanych oraz produkty pośrednie, produkty końcowe, produkty podobne oraz produkty uboczne z nich uzyskiwane, surowce wymienione w załączniku II i uprawiane na gruntach odłogowanych oraz produkty uzyskiwane z nich, jak również grunty wykorzystywane do produkcji tych surowców nie kwalifikują się do:

a) każdego finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999;

b) pomocy wspólnotowej przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999, z wyjątkiem do wsparcia przyznawanego w odniesieniu do kosztów siewu gatunków szybko rosnących przewidzianych w jego art. 31 ust. 3 akapit drugi.

Sekcja 2

Ocena i dodatkowe środki krajowe

Artykuł 26

W ciągu trzech miesięcy od końca każdego roku gospodarczego, Państwa Członkowskie przesyłają Komisji wszystkie informacje niezbędne do oceny systemu wprowadzonego niniejszym rozporządzeniem.

W przypadku odniesień do rozdziału II, informacje takie zawierają następujące informacje:

a) obszar odpowiadający każdemu gatunkowi surowca, przewidywane plony określone w art. 4 ust. 2 lit. d) oraz plony reprezentatywne określone w art. 9;

b) ilości każdego gatunku surowca, niesprzedane przez podmioty skupujące;

c) ilości każdego rodzaju uzyskanego produktu końcowego, produktu ubocznego oraz produktu podobnego, ze szczegółowymi danymi o rodzaju wykorzystanego surowca.

W przypadku odniesień do rozdziału III, informacje zawierają powierzchnię obszaru odłogowanego, dla każdego uprawianego gatunku.

Artykuł 27

1. Państwa Członkowskie wyznaczają właściwe władze określone w niniejszym rozporządzeniu.

2. Państwa Członkowskie mogą przyjąć wszystkie dodatkowe środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia i powiadamiają o tym Komisję.

Sekcja 3

Przepisy końcowe

Artykuł 28

Rozporządzenie (WE) nr 1586/97 traci moc z dniem 1 lipca 2000 r.

Rozporządzenie to stosuje się nadal do umów w odniesieniu do roku gospodarczego 1999/2000 oraz do wcześniejszych lat gospodarczych.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 29

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do umów i wniosków o płatność złożonych w odniesieniu do roku gospodarczego 2000/2001 oraz do następnych lat gospodarczych.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 listopada 1999 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

SUROWCE OKREŚLONE W DZIALE II

Kod CN	Skrócone wyszczególnienie
0602 90 59	Pozostałe rośliny rosnące na terenach odkrytych (np. *Kenaf Hibiscus Cannabinus* L. oraz *Cheopodium*) z wyjątkiem*Euforbia lathyris, Sylibum marianum* oraz*Isatis tinctoria*)
0701 90 10	Ziemniaki
ex 0713 10 90	Groch (*Pisum arvense* L — groch polny), inny niż przeznaczony do siewu
0713 50 00	Bób i bobik, inny niż przeznaczony do siewu
ex 0714 90	Karczochy jerozolimskie (pod warunkiem, że nie zostały poddane procesowi znanemu jako hydroliza zdefiniowanej w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1443/82 [1], zarówno w stanie naturalnym, jak i w postaci produktów pośrednich takich jak inulina, produktów ubocznych takich jak oligofruktoza oraz jako produkty podobne)
0810 30 10	Czarne porzeczki
ex 0810 90 85	Owoce z gatunku *Aronia Arbutifolia*, dziki bez oraz szakłak pospolity
0904 20	Owoce z rodzaju *Capsicum* lub rodzaju *Pimenta*, suszone lub rozgniatane lub mielone
0909	Nasiona anyżku, badianu, kopru, kolendry, kminu i kminku; jagody jałowca
0910 50 00	Curry
0910 99 10	Nasiona kozieradki pospolitej
ex 0910 99 91	Przyprawy korzenne, inne niż mieszanki
ex 0910 99 99	Przyprawy korzenne, inne niż mieszanki
1001 90 99	Ziarno orkiszu, pszenicy zwyczajnej oraz meslin inne niż przeznaczone do siewu
ex 1002 00 00	Żyto, inne niż przeznaczone do siewu
1003 00 90	Jęczmień, inny niż przeznaczony do siewu
1004 00 00	Owies, inny niż przeznaczony do siewu
1005 90 00	Kukurydza (ziarno), inna niż przeznaczona do siewu
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż mieszańce przeznaczone do siewu
ex 1008 10 00	Gryka, inna niż przeznaczona do siewu
ex 1008 20 00	Proso, inne niż przeznaczone do siewu
ex 1008 90 10	Pszenżyto, inne niż przeznaczone do siewu
ex 1008 90 90	Pozostałe zboża, inne niż przeznaczone do siewu
1201 00 90	Ziarno soi, inne niż przeznaczone do siewu
1202 20 00	Łuskane orzeszki ziemne
ex 1204 00 90	Siemię lniane, inne niż przeznaczone do siewu, ale przeznaczone do wykorzystania innego niż na wyroby włókiennicze
ex 1205 00 90	Nasiona rzepaku i rzepiku, inne niż przeznaczone do siewu [tylko rodzaje określone w art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 lit. a), b) i e) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2316/1999 [2]]
1206 00 91 1206 00 99	Ziarno słonecznika inne niż przeznaczone do siewu
1207 30 90	Ziarno rącznika, inne niż przeznaczone do siewu
1207 40 90	Nasiona sezamu, inne niż przeznaczone do siewu
1207 50 90	Ziarno gorczycy, inne niż przeznaczone do siewu
1207 60 90	Ziarno krokoszu, inne niż przeznaczone do siewu

Kod CN	Skrócone wyszczególnienie
ex 1207 99 91	Nasiona konopi, inne niż przeznaczone do siewu i wymienione w załączniku B rozporządzenia Komisji (EWG) 1164/89 (3)
1207 99 99	Pozostałe nasiona oleiste oraz owoce oleiste, inne niż przeznaczone do siewu
ex 1209 29	Łubin
ex 1211	Rośliny i ich części (łącznie z nasionami i owocami) używane głównie w perfumerii, farmacji lub używane do celów owadobójczych lub podobnych, świeże lub suszone, krojone, kruszone, inne niż lawenda, lavendula hybrida, szałwia
1212 91	Burak cukrowy (po warunkiem, że cukier jak określono w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1443/82, nie jest z niego produkowany, jako produkt pośredni, produkt podobny lub produkt uboczny
1212 99 10	Korzenie cykorii (po warunkiem, że nie zostały poddane procesowi znanemu jako hydrolizy określonej w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1443/82, zarówno w stanie naturalnym, jako produkt pośredni, taki jak inulina, produkt uboczny, taki jak oligofruktoza oraz jako produkty podobne)
1214	Brukiew, buraki pastewne, korzenie pastewne, siano, lucerna alfalfa, koniczyna, esparceta, kapusta pastewna, łubin, wyka i podobne produkty pastewne
Dział 14	Materiały roślinne używane do wyplatania, wypychania lub wyścielania lub te używane do produkcji szczotek lub mioteł; produkty roślinne niewyszczególnione ani nieuwzględnione w innych pozycjach [np. sorgo (*sorgo vulgare* var. *technicum*)]

(1) Dz.U. L 158 z 9.6.1982, str. 17.
(2) Dz.U. L 280 z 30.10.1999, str. 43.
(3) Dz.U. L 121 z 25.4.1989, str. 4.

ZAŁĄCZNIK II

SUROWCE OKREŚLONE W DZIALE III

Kod CN	Skrócone wyszczególnienie
ex 0602 90 41	Drzewa leśne o szybkiej rotacji i cyklu zbiorów wynoszącym 10 lat lub krótszym
ex 0602 90 49	Drzewa, krzewy i krzaki, produkujące materiał roślinny objęty kodem CN 1211 oraz objętego działem 14 Nomenklatury Scalonej, z wyłączeniem wszystkich tych, które mogą być wykorzystane do spożycia przez ludzi lub zwierzęta
ex 0602 90 51	Wieloletnie rośliny rosnące na wolnym powietrzu (np. *Miscanthus sinensis*) inne niż te, które mogą zostać wykorzystane do spożycia przez ludzi lub zwierzęta, w szczególności te produkujące materiał roślinny objęty kodem CN 1211 inny niż lawenda, *lavandula hybrida* i szałwia oraz działem 14 Nomenklatury Scalonej
ex 0602 90 59	*Euforbia lathyris, Sylibum marianum* oraz *Isatis tinctoria*
1211 90 95	*Digitalis lanata*,*Secale cornutum* oraz *Hypericum perforatum* – dziurawiec zwyczajny, z wyłączeniem materiału roślinnego, który może być wykorzystywany do spożycia przez ludzi lub zwierzęta

ZAŁĄCZNIK III

Produkty końcowe, które mogą być wytwarzane z surowców wymienionych w załącznikach I i II:

— wszystkie produkty objęte działami 25–99 Nomenklatury Scalonej;

— wszystkie produkty objęte działem 15 Nomenklatury Scalonej i przeznaczone do wykorzystania na cele inne niż spożycie przez ludzi i zwierzęta;

— produkty objęte kodem CN 2207 20 00 oraz przeznaczone do bezpośredniego wykorzystania w paliwie silnikowym lub do przetworzenia na wykorzystanie w paliwie silnikowym;

— opakowania materiałów objęte kodami CN ex 1904 10 i ex 1905 90 90, pod warunkiem udokumentowania, że produkt został wykorzystany na cele nieżywnościowe zgodnie z art. 15 ust. 4, niniejszego rozporządzenia;

— grzybnia objęta kodem CN 0602 91 10,

— szelak, gumy naturalne, żywice, gumożywice i balsamy objęte kodem CN 1301,

— soki i wyciągi z opium objęte kodem CN 1302 11 00,

— soki i wyciągi z pyretrum lub korzeni roślin zawierających *rotenon* objęte kodem CN 1302 14 00,

— pozostałe substancje kleiste i zagęszczacze objęte kodem CN 1302 39 00,

— wszystkie produkty rolne wymienione w załączniku I oraz produkty z nich otrzymane w procesach pośrednich i wykorzystywane jako paliwo do produkcji energii;

— wszystkie produkty wymienione w załączniku II oraz produkty z nich otrzymane i przeznaczone do celów energetycznych;

— wszystkie produkty określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1722/93 ([1]), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 87/1999 ([2]), pod warunkiem, że nie są uzyskiwane ze zbóż lub ziemniaków uprawianych na gruntach odłogowanych i nie zawierają produktów otrzymanych ze zbóż lub ziemniaków uprawianych na gruntach odłogowanych;

— wszystkie produkty określone w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1010/86 ([3]), zmienionym ostatnio rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1148/98 ([4]), pod warunkiem, że nie są uzyskiwane z buraków cukrowych uprawianych na gruntach odłogowanych i nie zawierają produktów otrzymywanych z buraków cukrowych uprawianych na gruntach odłogowanych.

([1]) Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112.
([2]) Dz.U. L 9 z 5.1.1999, str. 8.
([3]) Dz.U. L 94 z 9.4.1986, str. 9.
([4]) Dz.U. L 159 z 3.6.1998, str. 38.